

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebvs Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

1 De variis generib. verborum in meditatione expendendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](#)

TRACTATVS III.

DE MODO EXERCENDI INTELLECTVM
circa verba.

De variis generibus verborum in meditatione expendendis.

C A P V T I.

VERBORVM nomine intelligimus non illa modo quæ ab Euangelista scripta sunt , sed etiam quæ à personis Meditacioni interuenientibus proferuntur. Quæ omnia diuidi queunt generatim in declinabilia, & indeclinabilia. Inter declinabilia sufficit nobis Nomen & Verbum, de quibus duobus capitibus sequentibus agemus. De indeclinabilibus autem in quarto.

Nec debet pius Lector contemnere has minutias , cum nec B. Basil. libro primo de Spiritu sancto eas contemnat , sed potius magni

magni faciat: nam non minus nobis seruierit hic instituto nostro, quam ibi ipsius. Sanctus autem ille, postquam dixisset perfectionem nostram consistere in quadam cum Domino Deo, quoad fieri potest, assimilatione, & deinde addidisset, ad eam similitudinem non posse nos pertingere, antequam aliquam Dei notitiam, (quae ordinariè ex diuina scriptura habienda) consequamur, mox subiungit, idcirco in scripturis non sententia tantum, sed etiam singulas voculas, imo syllabas nobis esse rimandas. Nobis, inquit, prescriptum est. Et similis efficiensur Deo, quatenus humanatur fas est. Porro similitudo non est absque cognitione. Cognitio vero doctrina paratur. Doctrina autem initium est oratio. Orationis partes dictiones & syllaba. Proinde syllabas excutere, non est aberrare à scopo.

SED nec pudor vel motus, ne irrideamus ab aliis, nos ab hoc studio deterrere debet. Quod si quis ridet, inquit idem, nostram circa syllabas, Et Psalmi verbis solat, nugacitatem, ipse quidem insugiferum sui risus fructum metat: nos vero haud unquam cedentes, hominum consilios, nec illorum vituperatione delecti vestigandi studium deserimus. Tantum

L

enim

enim abest, Et me harum minutiarum padeat, Si si dignitatis vel minimam partem assequar, mihi gratulaturus sim, Velut res maximas assecuta.

De exercitio intellectus circa
Nomina.

CAPUT II.

OMISSIS superfluis Nominaum diuisionibus, & declaratione nominum priorum, de quibus supra actum est, tantum breuiter agam de reliquis, initio facto ab Appellatiis, quæ significant officium, vel aliam proprietatem congruentem personæ. Inter ea est, nomen AMICI, quo Chr. stus appellauit in horto IVDAM proditorem suum, dicens. AMICE ad quid venisti? Vnde colligitur Christum tanto mortis arsile desiderio, ut benefactoris loco haberet eum, qui eam procuraret. Et quoniā beneficia recipi solent ab amicis, bonus IESVS Iudam, ut potes suæ mortis procuratorem, amici loco habebat. S. Bernardus scribens in Cantica obseruauit sponsa sæpe sponsum suū appellare nomine DILECTI, ac inde colligit, illud eā fecisse sui erga eum amoris, quem pectori inclusum habebat, declarandi causa. Dilectio enim est actus voluntatis.

D 1